

[Finansministeren.]

føres, kun har Virkning for Finansaaret 1941—42. Jeg har ikke ment at kunne gaa med til nogen general Ændring af de Forhold, der her er Tale om, da det vilde være en principiel Forandring i Tjenestemandsløvens Regler; men det er altsaa blevet til, at der maa foreligge Ansøgning i de enkelte Tilfælde, og man kan kun vente — det vil jeg gerne understrege —, at saadanne Ansøgninger vil blive imødekommet i de Tilfælde, hvor der ikke paa Grund af de Forhold, der nu er afgørende, er sket en Lettelse i de paagældendes økonomiske Forhold gennem den Ændring i deres Stilling, som det drejer sig om.

Naar Lovforslagets Gyldighedsbestemmelse er affattet, som Tilfældet er, har det den ganske simple Grund, at hvis man ikke lod Løven gælde for hele Finansaaret med Revision i Oktober Maaned, saa maatte man efter de hævdundne Principper for Budgetteringer paa Finansloven for de sidste 5 Maaneder af Finansaaret nu budgettere med det fulde Tillæg, med samtlige 7 Portioner, idet de jo er hjemlet ved Løven. Der er imidlertid ingen, der regner med, at de fulde 7 Portioner vil komme til Udbetaling for de sidste 5 Maaneder. Det vilde derfor give et urigtigt Billede paa Finansloven, hvis man havde budgetteret fuldt ud med dem, og man har da valgt den Fremgangsmaade, som Lovforslaget giver Udtryk for.

Hvad angaar det af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget rejste Spørgsmaal, kan jeg ikke her afgive nogen Erklæring i den af ham ønskede Retning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskatten til Staten for Skatteaaret 1941—42.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 455).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): I det Forslag til Finanslov for Finansaaret 1941—42, som blev fremsat i det andet høje Ting ved denne Rigsdagsssamlings Begyndelse, er

der regnet med, at Bestemmelserne i den i Fjor vedtagne Lov om Udskrivning af Indkomst- og Formueskat til Staten for Skatteaaret 1940—41 i det store og hele ogsaa vil faa Gyldighed for Skatteaaret 1941—42. Der blev derfor sammen med Finanslovforslaget fremsat Forslag om, at Skatteudskrivningen for det kommende Skatteaar skulde ske efter de for 1940—41 gældende Regler. Dette Lovforslag er nu vedtaget i det andet høje Ting med forskellige Ændringer, af hvilke jeg her skal nævne de væsentligste.

I Lovforslagets § 1 er givet nye Regler for Størrelsen af det skattefrie Fradrag for Børn under 15 Aar. For København og Frederiksberg, hvor Fradraget nu andrager 300 Kr. pr. Barn, forhøjes det til 400 Kr. for det første Barn, 900 Kr. for 2 Børn og 600 Kr. for hvert Barn ud over 2 Børn. For Købstæderne og Landkommunerne sker en tilsvarende Forhøjelse. Denne Forhøjelse af Børnefradragene, som fra det tredje Barn og opefter betyder en Fordobling af Fradragene, vil formindske Udbyttet af Indkomstskatten med 3½—4 Mill. Kr. Selv om Statens finansielle Stilling ikke opfordrer til Skattenedsættelse, er det dog med Glæde, jeg har foreslaaet denne Ændring, som vil være af mærkbar Betydning for Familier med mange Børn.

I Lovforslagets § 2 er indføjet nogle Ændringer vedrørende Merindkomstbeskatningen, hvorved denne i nogen Grad modificeres. Medens der for indeværende Skatteaar som Sammenligningsgrundlag er regnet med Gennemsnitsindkomsten for Skatteaarene 1936—37, 1937—38 og 1938—39, skal ved den nye Ligning ogsaa 1939—40 tages med i Betragtning, idet der skal regnes med de tre højeste Indkomstansættelser inden for den 4-aarige Periode, der gaar fra 1936—37 til 1939—40. Har en Skatteyder for Skatteaaret 1940—41 benyttet et Regnskabsaar, som ikke er Kalenderaaret, og som er udløbet inden 1. August 1939, rykkes Gennemsnitsberegningen yderligere et Aar fremefter, saa at Grundlaget her bliver Perioden fra 1937—38 til 1940—41.

Der er dernæst med Hensyn til Beregningen af Gennemsnitsindkomsten givet den Regel, at hvor Indkomsten inden for Sammenligningsperioden ikke har udgjort mindst 3 pCt. af den for vedkommende Skatteaar ansatte Formue, forhøjes den forinden Udfindelsen af de tre højeste Indkomster til 3 pCt. af Formuen.

Saaledes som det danske Skattesystem med dets Skattefradragregel er indrettet, vil der, hvor en særlig stor Merindkomst foreligger, kunne forekomme det Tilfælde,